

Ca la Lluïsa Carnisser / Cal Noiteia

Copons

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Carrer de Vilanova, 35, 08289
Emplaçament A la banda de migdia del nucli urbà, formant cantonada entre el c. Vilanova i el ptge. Joan Lluch
Alçada: 424m

Coordenades:

Latitud: 41.63537
Longitud: 1.51859
UTM Est (X): 376614
UTM Nord (Y): 4610353

Classificació

Número de fitxa 08071-14
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Popular
Segle XVIII
Any 1762
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. Cad.: 6706115CG7160N
Autoria de la fitxa Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa: dl., 05/05/2014 - 02:00

Descripció

Edifici cantoner de planta rectangular, amb pati posterior i accés des de l'antiga carretera d'Igualada a Ponts. Presenta la coberta de teula àrab de dues vessants, amb el carener paral·lel a la façana principal, i està distribuït en planta baixa, dos pisos i golfes. La façana principal, orientada al carrer de Vilanova, presenta un portal d'accés principal d'obertura rectangular, amb els brancals bastits amb carreus de pedra ben escairats i la llinda plana monolítica gravada amb l'anagrama "IHS" i l'any de construcció, 1762. A banda i banda hi ha dues finestres rectangulars emmarcades en pedra també. Les obertures del primer pis es corresponen amb un finestral central d'obertura rectangular, emmarcat en carreus de pedra i la llinda plana, i amb sortida a un balcó exempt amb la llosana motllurada i la barana de ferro decorada. Als laterals hi ha dues finestres rectangulars emmarcades amb carreus i amb els ampits motllurats. La composició dels buits d'aquesta planta es repeteix al segon pis, tot i que les obertures es corresponen amb finestres emmarcades en pedra i amb els ampits motllurats també. Pel que fa a les golfes hi ha tres petites finestres emmarcades en pedra. La façana està rematada per un ràfec de rajols amb mènsules de fusta. La façana posterior de la casa, orientada a llevant, presenta una terrassa amb sortida des del primer pis, que compta amb unes escales que comuniquen amb el pati. A l'extrem sud-est del parament s'adossa un petit volum auxiliar rectangular amb coberta d'un sol vessant i grans obertures rectangulars. Del segon pis destaca una gran galeria, oberta a l'exterior mitjançant tres arcs de mig punt adovellats, sostinguts per pilars amb les impostes motllurades. També destaquen els tres òculs situats sota la coberta, emmarcats en pedra. La façana està rematada amb el mateix ràfec que la façana principal. En general, la construcció presenta els paraments arrebossats i en bones condicions.

Història

A mitjans del segle XVIII, els terrenys on està edificada la casa eren propietat de l'església de Santa Maria de Copons. Aquests incloïen el que actualment es coneix com el Pla de Missa, l'illa de cases compresa entre els carrers d'Àngel Guimerà i de Vilanova, la banda de llevant del carrer de Vilanova (coneguda com el Pla del Rector o la Plana de la Rectoria) i alguns horts de la banda de ponent. Com que l'explotació agrícola de la Plana de la Rectoria no donava prous beneficis i les obres de construcció del nou temple parroquial eren molt cares, el rector mossèn Francesc Felip va sol·licitar permís al bisbe de Vic per poder establir part d'aquestes propietats i així alliberar els terrenys davant la demanda creixent de sòl urbanitzable, com a conseqüència de la bonança econòmica experimentada la vila. Entre els anys 1740 i 1765 foren dotze les parcel·les cedides "a fi y efecte de construhir o fer construhir y edificar casa" (Muset 2006: 25). Aquestes parcel·les es corresponen amb les cases que actualment comprenen des del número 11 al 39 del carrer. De fet, les cases havien de tenir la façana orientada al carrer de Vilanova i mesurar totes el mateix, "50 palms en quadro" (10m x 10m) que equivalien a dos casals (Muset 2006: 25). Posteriorment, entre els anys 1761 i 1765, les cases es van poder allagar gràcies a "la concessió de la propietat útil d'una nova peça de terra, destinada a corral" (Muset 2006: 25). Tenien la mateixa amplada que les façanes, és a dir, 50 pams, però la profunditat variava en funció de la situació de l'habitatge. En el cas que ens ocupa, la profunditat era de 15 pams. Finalment, l'any 1789 es va donar permís per transformar aquests corrals en cases, quedant així integrats a la part habitada dels edificis, alhora que també es va permetre annexionar nous patis per la banda posterior. Tot i això, tenim notícia que la casa es va construir l'any 1762 de la mà del negociant Amador Jover (Muset 2006: 15). L'edifici és conegut actualment com Ca la Lluïsa Carnisser perquè era el nom de la mare de l'actual propietari. Anteriorment, quan es coneixia com a Cal Noiteia, era una fusteria i una fonda a la vegada.

Bibliografia

MUÑOZ, Natàlia (2003). "Renoms de Copons: el carrer Vilanova". Camí Ral. Butlletí informatiu i d'opinió Vila de Copons, núm. 16, p. 17. MUSET I PONS, Assumpta (2006). Carrers i cases de Copons. El creixement urbanístic del S. XVIII. Copons: Ajuntament de Copons, p. 15, 25.

